

Regjeringen at arbejde derhen, at Forfatningen atter kan reises i sin fulde Udstrækning, eller Forholdet kan modtage en anden Ordning, som vi kunne anfsee for ønskelig; men saalænge en Forandring ikke skeer, maae vi holde paa det Bestaaende, paa det Lovlige og Forfatningsmæssige.

Justitsministeren: Inden Discussionen gaaer videre — som den jo synes at ville — maa jeg endnu engang udtale som det Ønskeligste, at man nu vil standse med den. Den er paa urette Sted. Sagen er afgjort paa det Sted, hvor den skulde afgjøres. Om den der er afgjort rigtig eller ikke rigtig, lad os ikke undersøge det her; thi det maa betragtes og kan ikke blive betragtet som Andet end et Overgreb, lad os ikke drage Betydningen af Rigsraadet herind, om det er gavnligt eller ikke gavnligt, behageligt eller ikke behageligt. Lad disse Betragtninger ikke komme ind i vore Forhandlinger. Jeg beder endnu engang: Lad os spare os alle de store Bryderier og Vanstueligheder, som fra alle Sider ville trænge ind paa os, hvis vi fremdeles gaae ind paa en Discussion om dette Forhold. Det kan den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) heller ikke ønske. Jeg er overbevist om, at han vil føle sig tilfredsstillt ved at have udtalt sig, ved at have taget, hvad han for sit Bedkommende ansaae nødvendigt, „en Reservation“; og hvormegen Opfordring han end i det sidste Foredrag kan have til at fortsætte Forhandlingen, vil han dog, haaber jeg, ikke gaae videre i denne Underfølgelse. Jeg skal derfor atter henstille til den ærede Rigsdagsmand at tage Forslaget tilbage, og hvis det ikke skeer, atter indstændig og indtrængende henstille til Salen ikke at antage det.

Tscherning: Jeg skal — og skulde selv uden den høitærede Ministers Opfordring have gjort det — følge det Raad, han har givet mig, men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at det netop er mig, som ved det Forslag, jeg har stillet, har gjort det umuligt, at denne Sag senere kunde give Anledning til nogen Tvist, navnlig blive Gjenstand for Tvist

imellem Rigsraadet og Rigsdagen. Blev mit Forslag antaget, saa var Muligheden til en saadan Tvist for den ene Deel af den toaarige Finantsperiode tagen bort og derved givet god Anledning til ogsaa at tage Anledningen til Tvist bort for den anden; derved, at dette Forslag ikke bliver antaget, vil Sagen staae uafgjort. (Stemmer: Nei!) Sagen vil blive staaende uafgjort! (Stemmer: Den er afgjort!) Den er ikke afgjort! Loven fremstiller sig som foreløbig med eventuel Afregning. Sagen er ikke afgjort, og det er ligesaa rigtigt at holde paa denne Betragtningssmaaede som at sige: Slesvig og Danmark bestaae i Monarchiet og ved Monarchiet, — men ogsaa kun ved Monarchiet; med de Kræfter, som paa denne Maade staae til Raadighed, have de, i Forbindelse med Kongen, en lovgivende Myndighed. Det er Noget, som maa fastholdes. Alt, hvad der ligger udenfor dette, er Adspjaltens Magt, men Alt, hvad der fastholder dette, er Sammenholdelsens Magt, der sammenholder Monarchiet, gennem hvilket alene for Diebliffet Danmark og Slesvig statsretlig bestaae. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det Forslag, der her ligger for, er ikke stillet til at opvække Strid imod hvad der er skeet, men til at fremkalde en simpel Afgjørelse deraf. Jeg skal ikke gaae videre; jeg skal ikke engang gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem (H. Hage) netop nævnte de Punkter, som maatte kunne give Anledning til Strid igjennem visse Talstørrelser, som han fremmanede og fremkaldte. Ved at jeg tager mit Forslag tilbage bliver en Strid staaende aaben, som maastee var nær ved at blive afgjort (Nei!). Ganske simpelt: Jo! — og dette Jo er saa godt som ærede Medlemmers Nei. Jeg skal meget gjerne følge den høitærede Ministers Indskydelse; men jeg skal sige, idet jeg gjør det, at det, jeg her har foreslaaet at gjøre, havde det været besindigt at gjøre af det Ministerium, som forlangte Lovene, og endnu besindigere, om det nuværende havde gjort det. Det nuværende Ministerium vilde ved at stille et Forslag som mit have sat en Grundsteen under sine Fødder, som det maastee vil kunne komme til at savne, — men det kunde have taget imod den, som jeg har villet give det. — Jeg tager nu Forslaget tilbage.